

Kutsal Ruh'u alın
(Yuhanna 20:19-25)

Tanrı ruhtur (Yuhanna 4:23-24). Ruh derken gözle görünmez, kulakla işitilmez, elle dokunulmaz, koklanmaz. Bu nedenle insanlar Tanrı'yı ihmal etmektedir. İnsanlar genelde bedeninin beş duyusuyla tecrübe ettiklerini sadece kabul etmek isterler. Böylece Tanrı ve insan çok farklıdır. Bu ikisi sadece imanla uyumlu olabilir. İnsan sadece imanla Tanrı'yı tanıyabilir, imanla Tanrı'ya hizmet edebilir, imanla Tanrı'ya itaat edebilir, imanla Tanrı'yla sonsuz ilişki kurabilir.

İnsan her ne kadar doğru olsada kendi doğruluğuyla Tanrı'ya yaklaşamaz. Günahından dolayı Tanrı'ya düşman oldu. Ama İsa insanın günahını üstlendi ve lanetlendi. O'nun aldığı lanet aslında insanın alması gereken lanet olduğu için O'nun ölümüyle Tanrı'nın düşmanı olan insanın kimliği tamamen öldü. Bu gerçeği kabul ederek vaftiz oluyorlar. Vaftiz olmak Mesih'in ölümüyle birleşerek yeryüzünde olana baba diye çağıran eski insanı gömmektir, ve Mesih'in dirilişiyle birleşerek Tanrı'ya Baba diye çağıran yeni bir insan olmaktır.

Kutsal Ruh böylece Mesih'le birleşmiş olanlara geldi. İsa dirilerek göğe alındıktan sonra ancak Kutsal Ruh geldi (Yuhanna 7:38-39). Bundan önce hiç kimseye Kutsal Ruh inmedi. Hatta Tanrı'nın Oğlu olan İsa da bu dünyada otuz yıldır yaşadıkdan sonra Şeria ırmağında vaftiz olduğunda ancak Kutsal Ruh aldı. İsa'nın içinde Kutsal Ruh bulunduğu için Tanrı O'nu ölümden diriltti, böylece İsa dirilişin ilk örnek oldu. Göğe alınmış olan İsa kendisine inananlara Kutsal Ruh'u gönderdi ve onların Mesih'in gelişinde birinci dirilişine katılmalarını sağlar.

İsa gelmeden önce birçok peygamberler çalıştılar. Onlar Mesih'in geliş yolunu hazırlayarak harikalar ve belirtileri gerçekleştirdiler ama onların arasında kimse Kutsal Ruh'u almadı. Tanrı'nın esinine göre onları yönlendirmiş olan meleklerdi. Tabii ki geçmişte de Ruh'un işleyişi vardı. Ama o zamanlarda Kutsal Ruh sadece Tanrı'daydı, Tanrı'dan çıkıp insanlara inmedi. Sonra ilk olarak İsa Mesih'e indi, İsa dirilip göğe alındıktan sonra kendisine iman edenlere Kutsal Ruh'u göndermeye başladı.

Kutsal Ruh İsa'ya indiği zaman Tanrı "Sevgili Oğlum budur, O'ndan hoşnudum" (Matta 3:17) diye söyledi. Tanrı kendi sevdiklerine Kutsal Ruh'u gönderdi. Ve Kutsal Ruh aracılığıyla yapılan işlerden hoşnuttur. Bugün biz İsa Mesih'te aynısını tecrübe ediyoruz. Tanrı sevgili çocuklarına Kutsal Ruh'u

gönderir, onlar ise Kutsal Ruh aracılığıyla Tanrı'yı hoşnut ederler.

Her ne kadar terbiyeli bir insan olsada terbiyeli olmakla Kutsal Ruh'u alamaz. Her hangi bir dini adam Kutsal Ruh'u almamıştır. Hatta Kutsal Yasa'yla çok iyice terbiye edilmiş olan İsrail de Kutsal Ruh'u almamıştır. Beden her ne kadar yetiştirilirse de Tanrı'ya düşman olur (Romalılar 8:7). Mesih'in adıyla vaftiz olup Mesih'le birleşmiş olanlar sadece Kutsal Ruh'u alabilir (1.Petrus 3:21). Elçilerin işleri 2:38-39 "Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece günahlarınız bağışlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız. Bu vaat sizler, çocuklarınız, uzaktakilerin hepsi için, Tanrımız Rab'bin çağıracağı herkes için geçerlidir" diye söyledi. Tanrı ve kendisinin arasındaki duvarı yıkıp Tanrı'yla ilişkileri düzelterse Tanrı Kutsal Ruh'u verecektir.

Biz İsa Mesih'i kurtarıcımız olarak kabul ettik ve O'nun adıyla vaftiz olup O'nunla birleştik. Böylece biz Tanrı'nın çocukları olduk, Tanrı bize Kutsal Ruh'u gönderdi. Kendimiz Kutsal Ruh'u almış kişi olmamızdan gurur duymalıyız. Bizim Tanrı'nın çocukları olmamız kendi subjektif inancımız değildir. İçimizde olan Kutsal Ruh kimliğimizi objektif olarak kanıtlar. Dolaysıyla İsa Mesih'le birleşmiş kişiyse Kutsal Ruh'u almalıdır. Böylece biz birinci dirilişe katılabiliriz. Tanrı Kutsal Ruh aracılığıyla İsa'yı dirilttiği gibi bizde olan Kutsal Ruh aracılığıyla bizim birinci dirilişe katılmamızı sağlayacaktır (Romalılar 8:11).

Bazı insan İsa'ya inanmak ve Kutsal Ruh'u almak bu ikisinin aynı olduğunu söylüyorlar. Ama Kutsal Kitap öyle demiyor. İsa'ya inanmak sadece kiliseye gelmek değildir. İsa Mesih'e inanansa O'nun adıyla vaftiz olup O'nunla birleşecektir. Ve gerçekten O'nunla birleşmiş bir kişiyse Tanrı ona Kutsal Ruh'u vererek onun kimliğini garanti edecektir.

Kutsal Ruh imanımızı pekiştirir. Kimse Tanrı'yı görmedi. Ama Tanrı'nın vaa dine göre gelmiş olan İsa tıbbi olarak biyolojik olarak gerçekten ölüp dirildi. Bizim Ruh'u almamız O'nun dirilip göğe alınmasıyla ilgili kanıttır. Çünkü İsa "Kısa süre sonra beni görmeyeceksiniz; yine kısa süre sonra beni göreceksiniz. Çünkü Baba'ya gidiyorum" (Yuhanna 17:7) dedi. Eger Rab dirilmeseydi Kutsal Ruh bize gelmezdi. Rab'bin sözü Tanrı'nın sözü olmasaydı biz her ne kadar Kutsal Ruh'u istemiş olsakta Kutsal Ruh gelmezdi.

Biz artık beden duyarına göre değil Kutsal Ruh'la yaşamamız gerekir. Benlik sürekli ruhsal hayatını engellersede ruh sürekli Kutsal Ruh tarafından yönlendirilmelidir. Pavlus Mesih inanlılarına zulüm edendi ama Kutsal Ruh'u aldığı anda tam tersine Mesih'in öğrencisi oldu. Kutsal Ruh'la yaşayanlar her zaman 'Nasıl yapsam Mesih'i sevindirebilirim? Ne yapsam Tanrı'nın Egemenliği için çalışabilirim? Nasıl Tanrı'yı hoşnut edebilirim?' diye düşünürler. Ama kiliseye gelerekte Ruh'un yönetiminde yaşamayanlar 'Ne yapsam bir ev alabilirim? Nasıl yapsam işlerimi başarabilirim? Ne yapsam daha

uzun yaşayabilirim?’ diye kaygı çekerler.

İsa “Bir kimse sudan ve Ruh’tan doğmadıkça Tanrı’nın Egemenliği’ne giremez” (Yuhanna 3:5) diye söyledi. Siz gerçekten yeniden doğdunuz mu? Acaba hâlâ kendi kaderine inanarak yaşayanlar gibi değil misiniz? Ümidiniz nerededir? ‘İmanlıyım’ diyerekte hâlâ bu yeryüzündekilere ‘baba’ diyen eski insanın geleneklerine göre yaşamıyor musunuz? Biz geçmişteki lanetlenmiş kaderimizi gömdük artık İsa Mesih’in dirilişiyle birleşip yeni ümitle yaşayanlarız.

Ruht’tan doğduysak artık Kutsal Ruh’la yaşamalıyız, zamanla beraber imanımızın seviyesi yükselmesi lazım. Tekvandocular sürekli terbiye edilerek daha yüksek dereceli oldukları gibi iman hayatını sürdürenler de her zaman Kutsal Ruh’un yönetiminde olup zaman gittikçe daha bol bilgeliğe sahip olmalılar. Kutsal Kitap bizim Kutsal Ruh’la ibadet yapmamızı (Yuhanna 4:23-24), Kutsal Ruh’la dua etmemizi (Yahuda 1:20), Kutsal Ruh’la hizmet etmemizi (Filipililer 3:3), Kutsal Ruh’la müjdelememizi (1.Korintililer 2:4), Kutsal Ruh’la tanıklık etmemizi (Elçilerin işleri 1:8) ister. Bedenimiz bu dünyada yaşadığı sürece sıkıntı çekebilir. Ama ruhumuz sürekli Ruh’un yönetiminde olup iman hayatımızın derecesini sürekli yükseltmelidir.

İsa dirildikten sonra öğrencilerine verdiği ilk vaaz şudur: “Kutsal Ruh’u alın! Kimin günahlarını bağışlarsanız, bağışlanmış olur; kimin günahlarını bağışlamazsanız, bağışlanmamış kalır” (Yuhanna 20:22-23). Kutsal Ruh’u almış olanlar müjdelerken Tanrı’ya düşman olanların bağışlanıp Tanrı’ya dönmelerini sağlayabilirler. Rab Petrus’a “Yeryüzünde bağlayacağın her şey göklerde de bağlanmış olacak; yeryüzünde çözeceğin her şey göklerde de çözülmüş olacak” (Matta 16:19) dedi. Dolayısıyla biz ilk önce Rab’bin vaadine göre Kutsal Ruh’u almalıyız.

Kutsal Ruh Tanrı’nın armağanıdır (Elçilerin işleri 2:38). Evlilik yıldöneminde kocasından çiçek almış bir kadın hediye aracılığıyla kocasının sevgisini aldığı için sevinir. Luka 11:13 “Sizler kötü yürekli olduğunuz halde çocuklarınıza güzel armağanlar vermeyi biliyorsanız, gökteki Baba’nın, kendisinden dileyenlere Kutsal Ruh’u vereceği çok daha kesin değil mi?” dedi. Kutsal Ruh Tanrı’nın çocuklarına verilmiş olan en güzel armağandır. Biz eğer O’nun armağanını ihmal edersek O ne kadar üzülecektir. Tanrı’nın armağanı hem kendi yüreğinde, hemde kendi ailesinde ve soyunda olmalıdır. Böylece Kutsal Ruh’un işleyişi sürekli görünmelidir.

Tanrı bu dünyada rahat bir şekilde yaşasın diye Kutsal Ruh’u vermedi. Tanrı “Ey akılsız! Bu gece canın senden istenecek. Biriktirdiğin bu şeyler kime kalacak?” (Luka 12:20) diye söylediğini hatırlamamız lazımdır. Mesih’in dirilişine inanan bizim ümidimiz göktedir. Tanrı bizde olan bu imanı garanti etmek için Kutsal Ruh’u gönderdi. İçimizde olan Kutsal Ruh sayesinde biz bu

dünyanın zulümleri ve sıkıntlarına rağmen İsa'nın dirilişine tanıklık edebiliriz. Tanrı bizim Kutsal Ruh'la dolu olmamızı ister. Kutsal Ruh'tan doğmadıkça Tanrı'nın Egemenliğini göremz.

Kutsal Ruh'la dolup insanların bağışlanmalarını sağlamalıyız, Tanrı'ya düşman olup mahvolmakta olanlara acımalı, onları müjdeleyip kurtarmalıyız. Kilise bu şekilde büyüyebilir. Her Rab'bin Günü'nde kilise bağışlananlarla bol olmalıdır. Bunun için biz ilk önce Kutsal Ruh'u almalıyız. Dirilmiş olan Rab'bin buyruğuna itaat etmeliyiz. Sadece biz değil ailemiz de çocuklarımız da Kutsal Ruh'u almalıdır.

20140427 Semone